

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
16-17 лютого 2024**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

3. Фоміна Л.В. Педагогічні методи та технології навчання на сучасному етапі / Л.В. Фоміна, О.І. Геращенко, О.В. Самолисова // Формування сучасної концепції викладання природничих дисциплін у медичних освітніх закладах: матеріали VI міжрегіон. наук.-метод. конф. – Харків, 2012. – С. 98-105

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ САМОСВІДОМОСТІ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ

Гошовська А.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. Одним із можливих шляхів формування професійної самосвідомості є активізація особистісної позиції студента. Для реалізації цього принципу використовують ділові, рольові ігри, диспути, аналіз ситуацій практичного змісту. При формуванні фахівця важливе те, щоб студенти здобували комплекс знань, умінь і навичок, набутих на основі міжпредметних зв'язків, як одного із факторів підвищення ефективності навчання. Тому велика увага приділяється зв'язку між дисциплінами, який забезпечує засвоєння необхідних медику комплексних знань. Міжпредметні зв'язки становлять необхідний компонент систематичності навчання, що разом з іншими дидактичними принципами є важливою умовою забезпечення високого рівня знань, умінь і навичок, формування в молоді наукового світогляду.

Основна частина. Практично реалізація цієї проблеми забезпечується узгодженістю навчальних планів і програм суміжних предметів; спільною методичною роботою викладачів шляхом взаємовідвідування занять, проведення об'єднаних засідань циклових комісій з питань міжпредметних зв'язків, підвищення кваліфікації молодих викладачів з цієї проблеми в школі молодого викладача. Саме за умов чіткого розмежування матеріалу між навчальними дисциплінами, усунення дублювання і паралелізму у вивченні навчального матеріалу в студентів формується науковий світогляд, глибше засвоюється поняття, факти, закони. Невід'ємною складовою професійної підготовки молодого спеціаліста є його готовність до самостійної творчої діяльності, яка має бути сформована в коледжі і вищому навчальному закладі. Одним із критеріїв, що характеризують готовність фахівця до професійної діяльності, є вміння самостійно й творчо працювати. Важливим елементом освіти є самоосвіта і залежить вона від самостійності як риси особистості. Саме формування навичок самостійності у студентів має

забезпечити навчальний заклад шляхом ефективного управління самостійною роботою, яка включає організацію і контроль.

Висновки. Сучасна освітня ситуація в суспільстві вимагає оновлення багатьох сторін медичної діяльності, обумовлює необхідність впровадження нових інноваційних технологій, активних форм і методів навчання. Нові технології у вищій медичній школі сприяють розвиткові професійних якостей і індивідуальних здібностей особистості студента-медика. Активні форми і методи навчання дозволяють студентам розвивати творче та практичне мислення, сприяють їхньому залученню до рішення проблем, максимально наближених до професійних реалій.

Список використаних джерел:

1. Кремень В.Г. Особливості функціонування професійної освіти України // Освіта. Технікуми, коледжі. – 2018. – №3 (4). С-53-56
2. Тройницька С.Б. Формування міжпредметних зв'язків соціально-гуманітарних дисциплін, як шлях реалізації концептуальних засад гуманітарної освіти // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: Зб. наук. пр. – Київ - Вінниця, 2021. – С. 126- 129.
3. Олійник П.М., Журавська Л.М., Журавський В.Л., Поважна Л.І., Фоменко Н.А. Самостійна робота студентів у вищих закладах освіти: Методичні рекомендації для викладачів. – К.: КІТЕП,2019. – С.35 -39
4. Ягупов В.В. Педагогіка: Навч. посібник. – К.: Либідь, 2017. –С. 560 574

СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ХІРУРГІІ СТУДЕНТІВ 6 КУРСУ БДМУ Гресько М.М.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. Студенти старших курсів, навчаючись у вищому медичному закладі, майже завжди відчують дефіцит практичної підготовки. Це пов'язано із законодавчими обмеженнями у взаєминах між студентами і пацієнтами, етико–деонтологічними відносинами, відпрацюванням та «шліфуванням» практичних маніпуляцій, відсутність тематичних пацієнтів. Саме використання манекенів-симуляторів, тренажерів та стандартизованих пацієнтів намагається вирішити питання дефіциту практичної підготовки [1].

Основна частина. Симуляційне навчання походить від лат. *simulatio* — імітація, удавання. Це є «золотий стандарт» медичної освіти в розвинутих країнах світу сьогодніта обов'язковою складовою професійної підготовки. Теоретичні основи симуляційного, як одного з методів